

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Na rzecz istniejącego we Lwowie seminaryum nauczycielskiego ofiarowały gminy powiatu *kossowskiego* następujące datki a mianowicie: gmina Żabie 10 zł.; Babin 52 c.; Wierzbowce 3 zł.; Jaworów 1 zł.; Manasterzyska 2 zł.; miasteczko Kossów 1 zł.; gmina Horod 40 c.; Krzywórnica 2 zł.; Moskalówka 1 zł. 50 c.; Szeszory 1 zł.; Stary Kossów 3 zł.; Pistryń 2 zł.; Utorep 1 zł.; Brustory 2 zł.; Prohurowa 1 zł. — razem 31 zł. 42 c. w. a.

Okazaną temi ofiarami pożyteczną dla ogółu dążność ku poparciu oświaty ludu, podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 29go stycznia 1865.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Na mocy najwyższych patentów z 21 marca 1818 i 23. grudnia 1859 odbędzie się dnia 1. lutego r. b. o godzinie 10. przed południem w przeznaczonym na to lokalu gmachu bankowego 412. i 413. losowanie dawniejszego długu państwa.

Zaraz potem nastąpi 10. losowanie seryi 5% pożyczki loteryjnej z roku 1860.

Z c. k. dyrekcji długów państwa.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 24. stycznia. Na wczorajszym posiedzeniu izby deputowanych Giskra wniósł propozycję wysadzenia osobnego wydziału, z powodu oświadczenia ministra skarbu na ostatnim posiedzeniu. Na temże samem posiedzeniu izba przyjęła wniosek wydziału petycyjnego względem przesłania rządowi petycji Langiewicza o uwolnienie, z poparciem prośby Langiewicza. Minister policyi oświadczył, iż jest nadzieja, że Langiewicz wkrótce będzie mógł być uwolniony. Nie masz żadnych zobowiązań międzynarodowych względem jego przytrzymania. Na wieczornem posiedzeniu wydziału skarbowego odczytano reskrypt ministra stanu, względem przychylenia się do wniosku Vrintza. Z tego powodu wydział postanowił odbyć posiedzenie we wtorek przed południem, na które to posiedzenie ministrowie zaproszeni zostali.

Część nieurzędowa.

Lwów, 24. stycznia.

W obec stanowczo pokojowego usposobienia wszystkich mocarstw europejskich, szczerze są nader wiadomości z dziedziny polityki zagranicznej. Kwestye finansowe głównie teraz zajmują miejsce w wiadomościach dziennikarskich, nie pojawił się nigdzie żaden fakt znaczenia międzynarodowe mieć mogący. Tak zwane Królestwo Włoskie wyteża wszystkie siły swoje nie już ku nowym a dawno marzonym zdobyciom, lecz ku uratowaniu się od finansowego bankructwa, które mu na seryo zagraża. Nowy minister finansów Sella myśli o zaborze dóbr kościelnych dla zapełnienia skarbu, chociaż to będzie ulga tylko chwilowa. Złożył on izbie deputowanych niektóre zmiany w budżecie na rok 1865. Niedobór jednak wszędzie na wierzach wyłazi. W wydatkach zwyczajnych wynosi on 171 milionów franków, jest jednak nadzieja, iż zmniejszy się do 120 milionów, wskutek podniesienia taks stemplowych i innych, tudzież w skutek reorganizacji administracyjnej. Prócz tego są do opędzenia wydatki nadzwyczajne w wysokości 70 milionów franków, na których pokrycie wpływy nadzwyczajne tylko 45 milionów wynieść mogą, tak iż w tej rubryce pokazuje się znów deficyt 45 milionów franków. Wielkimi pieniędzmi lud włoski optać musi zmiany ostatnich lat, na których nie podobno nie zyskał.

Według doniesień z Berlina oczekiwać można w krótko odpowiedzi na depeszę austriacką z dnia 21. grudnia, gdyż ministerya wojny, marynarki i handlu ukończyły już narady nad specjalnymi korzyściami, które Prusy dla siebie żądać mają. Depesza pruska podobno już w końcu przyszłego tygodnia przesłana będzie. Hrabia Karolyi dopiero po przybyciu tej depeszy powróci, lecz krótki tylko czas w Berlinie zabawie ma.

Do *Botschaftera* piszą z Paryża pod dniem 19. stycznia, iż dyplomaci austriaccy i pruscy mieli sposobność zapewnić gabinetu tuilleryjski, że sprawa holzsztyńsko-szleswicka nigdy nie straci cechy wewnętrzno-niemieckiej. Rząd francuski jest też pod tym względem zupełnie spokojny i spokojnie całemu przebiegowi tej sprawy przy-

patrywać się będzie. Dyplomaci jednemu niemieckiemu, który w rozmowie z Cesarzem wspomniął o sprawie tej, Cesarz krótko odpowiedział: Ja w niej nie widzę! Słowa te mają być pewne i wcale się nie zgadzają z hałasem niektórych dzienników francuskich o sprawę szleswicko-holzsztyńską.

W Niemczech zajmują wypadki w sejmie pruskim całą uwagę publiczną. Obok adresu *Reichenspergera* stanął projekt adresu partyi konserwacyjnej (Wagenera). Zresztą oświadczył p. Wagener sam w izbie, że on i jego koledzy nie wnieśli tego adresu w złudzeniu, iż zostanie przyjęty, lecz tylko dla uczczenia faktu, że Jego Kr. Mość osobiście zagał sejm i objawił wyraźne życzenie porozumienia. Izba może jednak pominąć ten fakt milezieniem, lub też, jak uczyniło to już wiele dzienników, upatrywać w przemowie prezydenta dostateczną odpowiedź na słowa królewskie. Na ułożenie jego adresu niewpływały też względy stronnice, lecz wniesiony on został tylko ze względu na groźną sytuację, która po każdym wymaga dokładnego zastanowienia się nad tem, co czynić potrzeba. Dlatego pragnie on (Wagener) regularnych obrad nad projektami adresu, ażeby raz dozwolone zostało także jemu i jego przyjaciółom przedmiotowe wyłuszczenie swego zdania o kwestyi budżetowej. Jeżeli zaś izba zechciała w ogóle odrzucić adres, byłby to krok, któryby niepotrzebował żadnego komentarza i pociągnąłby za sobą swoje skutki. — Te ostatnie ustępy przyjęła większość izby tylko z opozycją. W istocie więc zdawało się przeważać zdanie, że adres nie jest tą rzeczą na miejscu. Na posiedzeniach frakcyi przedstawiano szczególnie, że adres i ostre rozprawy nad niem niedoprowadzą pewnie do porozumienia. Jakoż można już nawet wnieść z ostatnich wiadomości telegraficznych z Berlina, że izba po prostu odrzuciła wniesione projekta niezapuszczając się w właściwą debatę nad niemi.

Od granicy rosyjskiej donoszą *Bothschafterowi*, że ostatniemi czasy zajmowali się emigranci polscy i włoscy w Księstwach nadlebiańskich znowu agitacją, której celem było przywieść do skutku wtargnięcie na wzór burdy furlańskiej. Słychać jednakże, że zamiar ten wysłędzono dość wcześnie, ażeby przytłumić go w zarodku.

Madrycka *Correspondencia* zapewnia, że spór hiszpańsko-peruański jest już tak dobrze jak załatwiony. Admirał Pareja objął komendę nad flotą hiszpańską i rozpoczął już układy z rządem peruańskim. *Indep. belge* robi jednak do tego doniesienia uwagę, że spokojne załatwienie sprawy przeciw jeszcze nie tak prędko nastąpi, jeżeli Hiszpania zechce obstawać przy dopełnieniu wszystkich swoich pretensyi, a mianowicie przy wynagrodzeniu bardzo znacznych kosztów ekspedycyjnych.

Dwom wypadkom śmierci we Francyi, o których doniósł przedwczoraj telegram, można przyznać znaczenie wypadku politycznego. Udział, jaki brali Proudhon i Charras w umysłowym i politycznym ruchu Francyi, był bez wątpienia znaczny. Obadwaj odznaczali się jako charaktery polityczne w wzniosłem znaczeniu tego wyrazu: Charras jako mąż akcyi wojskowej, Proudhon jako bohater tego stronnictwa, które jednocześnie w sobie wszystkie żywioły niszczące i radykalne, tak we względzie politycznym jak i socyalnym, które posiadała Francya. Zstąpili oni „jak szermierze znużeni mozolną walką“ do grobu, i jeżeliby świeżek pokolenia zechciały podjąć walkę nanowo, trudno przypuszczać, by zdołały wyjść z niej zwycięsko; niepodobna bowiem zaprzeczyć, że władza we Francyi wyszła ze wszystkich burz, jakie przeciw niej wywoływano, tylko wzmocniona i potężniejsza.

W Stuttgardzie obchodzono w dniu 20. stycznia wielkim obiadem u dworu uroczystość zaślubin Księcia Filipa Wirtembergskiego z Jej Ces. Wysokością Arcyksiężniczką Austriacką. Król Jego Mość Wirtembergski spełnił toast za zdrowie nowożeńców i dostojnej rodziny. Sympatye dla Austrii odzywają się silnie we wszystkich warstwach społecznych.

Z Kopenhagi donoszą, iż cyrkularzem ministra spraw wewnętrznych pozwolono naczelnikom powiatów znosić się jak dawniej bezpośrednio, bez odwoływania się do ministrów z władzami Księstw zaelbiańskich, w sprawach spiesznego załatwienia wymagających, np. w sprawie zaopatrzenia armii i t. p.

Dawny poseł duński przy dworze berlińskim p. Quade, odebrał polecenie udania się znów na swoją posadę.

Dziennik kopenhagski *Berlingsche Zeitung* donosząc o spłacie ostatniej raty długu niestatego w czasie wojny zaciągniętego, robi uwagę, iż spłata stała się możliwą w skutek nowej pożyczki 5 procentowej z domem bankowym londyńskim, synowie Rafaela, zawartej.

Monarchia Austriacka.

Wiedeń, 22. stycznia. (Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.) Najjaś. Pan jeździł wczoraj w towarzystwie Księcia *Lichtensteina* i hrabiego *Fünfkirchen* na polowanie na lisy w knie-

jech w Breitenforth w pobliżu Karlsburga. Polowanie trwało do godziny 4 po południu.

Wczoraj była wielka uczta galowa w apartamentach Arcyksięcia *Albrechta* na cześć zaślubin jego córki. Na tej uczcie byli obecni Ich MM. Cesarz i Cesarzowa, wszyscy przebywający tu Arcyksiążęta i Arcyksiężniczki, i Książę *Aleksander Württemberg*, major w c. k. armii, który przybył tu z Wenecji. — Arcyksiążę *Karol Ferdynand* odjechał wczoraj do Berna. — Dnia 27. b. m. obchodzi Arcyksiężna *Zofia* rocznicę swoich urodzin, i przy tej sposobności będzie koncert u dworu.

Na wieczorze recepcyjnym, który dawał przedwczoraj minister hrabia *Mensdorff*, byli obecni Arcyksiążęta *Wilhelm* i *Ludwik Wiktor*, tudzież ministrowie *Frank*, *Schmerling*, *Mecsery*, *Burger* i *Plener*. — Wczoraj wyprawiał ambasador francuski Książę *Grammont* ucztę dyplomatyczną. — Namiestnik Czech, hrabia *Belcredi* miał wczoraj konferencję z hrabią *Mensdorffem*. — Szef sekcji baron *Hock*, przybędzie tu na przyszły tydzień z Berlina ale po krótkim pobycie odjedzie tam napowrót. — Meksykański poseł *Dr. Thomas Murphy* przybył tu z Berlina, a Książę *Orsini* z Rzymu.

Gazeta wiedeńska zamieszcza następujące obwieszczenie c. k. ministerstwa handlu i rolnictwa: „Dyrekcje c. k. wył. uprzyw. kolei północnej Cesarza Ferdynanda, c. k. uprzyw. towarzystwa kolei południowej, i c. k. uprzyw. pierw. austr. towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju będącego właścicielem kolei żelaznej w Fünfkirchen, zniżyły znacznie koszty transportu wyrobów austriackich przeznaczonych na wystawę Dublińską i Szczecińską.

Izby handlowo-przemysłowe zawiadomią strony interesowane o warunkach, pod którymi znizenie może mieć miejsce.“

(*Sankcjonowana ustawa gminna*) dla Dalmacyi ma być ogłoszona w Dzienniku ustaw krajowych, poczem niezwłocznie wydane będzie polecenie sporządzenia list wyborczych. Nowe reprezentacje gminne w Dalmacyi wejdą zatem w życie z końcem kwietnia lub początkiem maja.

(*Czynności wydziałów rady państwa.*) Wydział do znizienia podatku od wódki przystąpił nareszcie do powzięcia uchwały. Debaty były bardzo ożywione, przemawiali prawie wszyscy członkowie wydziałów, minister finansów i radca ministerjalny *Dessary*. Deputowany *Skene* wyswieceł korzyści premii od wywozu, minister finansów *Plener* był przeciwnego zdania. *Dep. Herbst* wskazywał korzyści premii. Radca ministerjalny był tego zdania, że przez zaprowadzenie premii powstanie niedobór w budżecie, czemu zaprzeczał *Br. Riese*. Przy głosowaniu przyjęto wniosek *Dr. Dietla*, aby przyzwolić znizenie podatku o 10 proc. i tyleż zwracać przy wywozie. Mniejszość, do której należą *dep. Skene, Riese, Proskowetz* i *Stark*, zapowiada wotum separatu. Mówiono także o defraudacyi, i *dep. Proskowetz* zwracał uwagę, iż należy podwyższyć płacę straży finansowej, jeżeli ta ma być istotnie pożyteczna. Przyjęto ten wniosek względem starania się u rządu o wyjednanie znizienia taryfy kolei żelaznych. Sprawozdawcą większości jest *Dr. Dietl*, mniejszości *dep. Skene*.

Hiszpania.

Madryt, 17. stycznia. (*Powody zrzeczenia się wyspy San Domingo.*) Projekt do prawa dotyczący porzucenia *San Domingo*, a przedłożony przez ministerstwo korteżom, jest następujący: Art. 1. Dekret z dnia 19. maja 1861 r. wcielający na nowo terytorium rzeczypospolitej Dominikańskiej do monarchyi uważa się za nieistniejący. Art. 2. Rząd upoważniony jest do przedsięwzięcia koniecznych środków dla przeprowadzenia tego prawa, z czego złoży rachunek korteżom. Projekt ten na następujących opiera się motywach: „Mylną było rzeczą sądzić, żeby cały naród dominikański, albo też przynajmniej znaczna większość jego, zyczył sobie lub żądał wcielenia do Hiszpanii, walka która się stała powszechną, nie nosi obecnie na sobie charakteru środka mającego na celu poskromienie kilku niespokojnych powstańców, ale przeszła w wojnę zdobywczą, zupełnie przeciwną duchowi polityki hiszpańskiej; gdybyśmy nawet skoncentrowali nasze usiłowania i ofiary dla osiągnięcia tryumfu, i postawili się w smutnem, pełnem niesnasek i niebezpiecznych zawikłań położeniu, utrzymywania wyspy tylko za pomocą załogi wojskowej, nawet i w pomyślnem przewidywaniu, gdyby część ludności po otrzymaniu przez nas zwycięstwa okazała się dla nas przychylną, to mający się zaprowadzać w owym kraju konieczny system rządowy, albo mało zgadzałby się z zwyczajami i potrzebami tych mieszkańców, albo też musiałby być zupełnie odmienny od systemu panującego w naszych koloniach.

Szwajcarya.

(*Stowarzyszenie „wzajemnej pomocy“ wychodźców polskich.*) *N. Züricher Z.* donosi: Znaczna liczba wychodźców polskich założyła stowarzyszenie „wzajemnej pomocy“ i stara się o zatwierdzenie jego ustawy. Organizacja polega na dziesiątkach. Dziesięciu wychodźców tworzy kółko, które wybiera z pomiędzy siebie swego przewodniczącego. Przewodniczący zaś tworzą zgromadzenie, które ma odbywać posiedzenia raz na kwartał. Zgromadzenie przewodniczących zostaje pod władzą komitetu wykonawczego. Towarzystwo zbiera fundusze z ofiar. Chce ono nie tylko nieść pomoc pod względem ekonomicznym, lecz także dbać o przestrzeganie moralności przez zaprowadzenie wspólnej kontroli, „ażby

każdy członek reprezentował godnie charakter Polaka i wykształcił się na rozsądnego i dzielnego obywatela ojczyzny, na przypadek możności powrotu do kraju.“ Lecz rada związkowa odmówiła zatwierdzenia ustawy, gdyż stowarzyszenie podobne ma w gruncie charakter polityczny, stowarzyszenia zaś polityczne zabronione są wychodźcom pod zagrożeniem karą pieniężną, więzieniem i wydaleniem z kraju.

Włochy.

Turyń, 16. stycznia. (*Różne wiadomości.*) Jenerał della Rocca, komendant dywizyi wojskowej Turynu ogłosił w dziennikach długi list względem wypadków z dnia 21. i 22. września z. r. W liście tym jenerał oświadcza, iż idzie o to, ażeby orzec, czyli on w dniu 22. września miał wszelką władzę nad wojskiem i nad agentami policyjnymi w stolicy. Pan *Peruzzi* bowiem oświadczył w zeznaniu swem, iż od dnia 21. września wieczorem, przestrzeganie spokojności publicznej, obrona jej i uśmierzenie niepokoju, zgoła wszelka władza złożone były w ręce jenerała della Rocca. Jenerał zaprzecza temu stanowczo i oświadcza, iż komenda dopiero w nocy z dnia 22. na 23. września powierzona mu została, po strzelaniu z ręcznej broni w dniu 22go. Wydział do dochodzenia wypadków wrześniowych wysadzony w wielkim jest kłopotcie względem oznaczenia odpowiedzialności, jaka spaść może na każdego z osobna ministra lub urzędnika, z jednej bowiem strony pokazuje się z rozkazów przez jenerała della Rocca wydawanych i z listów jego do ministerjum, iż już w dniu 22. władzę de facto posiadał, z drugiej zaś strony *Peruzzi* przyznać musiał, że ustnie tylko dano jenerałowi wieczorem dnia 21. września właściwe upoważnienie, co nie jest w zwyczajnym tam, gdzie idzie o udzielenie najwyższej władzy i o włożenie na kogoś największej odpowiedzialności. Jenerał della Rocca, będący zarazem senatorem, przesłał kolegom swym list w dziennikach ogłoszony, co drażliwsze jeszcze uczyni rozprawy nad sprawozdaniem wydziału. Prace izby deputowanych wiele na tem ucierpią, wątpliwość bowiem można, ażeby się w marcu zebrała dostateczna liczba reprezentantów dla powzięcia uchwał.

Biskupi włoscy zachowali dotąd zupełne milczenie co do encykliki. Milczenie to jest skutkiem wspólnej zмовy, według której encyklika papieżka odczytana być ma w jednym czasie we wszystkich dyecezyach. Rząd zaś postanowił wytoczyć właściwe postępowanie przeciw wszystkim biskupom. We Włoszech nie masz apelacyi do rady stanu jak we Francyi, prawo zaś włoskie ustanawia karę więzienia od sześciu miesięcy do dwóch lat.

Izba deputowanych przyjęła prawo przez senat ścieśnione, według którego przyznana być ma pensya pozostałym z 1000 ochotników marsylskich.

Za pośrednictwem rządu francuzkiego nastąpić ma temi dniami wielka zamiana więźniów, między rządem rzymskim, a rządem turyńskim. Z państwa kościelnego wydani być mają 600 przeszło więźniów, zostających dotąd w więzieniach rzymskich.

Sardyński minister skarbu, *p. Sella*, powziąć miał plan zajęcia dóbr kościelnych, dla polepszenia finansów sardyńskich. Rozpoczęto pod tym względem negocjacje z rządem francuzkim, ażeby uzyskać jego przyzwolenie, o którym nie wątpią, zwłaszcza, iż zięć królewski jest prezesem rady tajnej Cesarza Francuzów. Będzie to dywersya w sporze z duchowieństwem o encyklikę papieżką. — Od niejakiego czasu mówią wiele w Turynie o traktacie handlowym austriacko-francuzkim, który stać się ma środkiem do zawiązania stosunków handlowych między Austryą a Włochami.

Niemcy.

(*Przestroga dla dzienników pruskich.* — *Adres izby panów.*) *Nordd. allgem. Zeitung* zamieściła następującą przestrogę dziennikom pruskim w przedmiocie ogłaszania mów parlamentarnych. Przestroga ta którą już poprzednio telegrafowano, opiewa dosłownie jak następuje:

„W obec tonu jaki słyszeć się daje w rozprawach izby deputowanych, a mianowicie w mowie poniedziałkowej prezesa *Grabowa*, nie będzie zbyt cennym przypomnieć wyrok sądu wyższego w marcu z. r. ferowany, względem ogłoszenia mów przedmiotowo karygodnych w izbie deputowanych.

§. 38. prawa drukowego z dnia 12. maja 1858 opiewa: Sprawozdania z posiedzeń obu izb, o ile będą zgodne z prawdą, wolne są od wszelkiej odpowiedzialności.

Przepis ten nadużywany był przez dzienniki w ten sposób, iż uważano jako wolne od wszelkiej odpowiedzialności wszelkie ogłoszenie drukiem mów lub oświadczeń w sejmie wygłoszonych. Niektóre dzienniki pozwalały sobie wydrukować pod nazwą i pozorem sprawozdań sejmowych dowolny wybór mów lub oświadczeń interesowi stronnictwa ich odpowiedni, nie uwzględniając wcale mowy dla zbiecia tamtych wypowiedziane; nadto rozpowszechniano na osobnych przedrukach mowy najniezawistniejsze, przedmiotowo karze ulegające, bez żadnego związku ze sprawozdaniami z posiedzeń sejmowych, prócz tego jeszcze właśnie oświadczenia karygodne w osobnych artykułach dowolnie powtarzano.

Sądzymy, iż dzienniki postąpią rozsądnie, trzymając się ściśle zasad przez sąd najwyższy ustanowionych. W każdym razie rząd zdoła położyć skuteczną tamę ponowionym usiłowaniom niedozwolonego ogłaszania mów karygodnych niektórych członków sejmowych.“

Komisya izby panów przyjęła jednomyślnie na posiedzeniu z dnia 21. stycznia na którym p. Bismark, prezes rady ministrów był obecny, adres do Króla w odpowiedzi na mowę tronową. Osnowa tego adresu jest następująca:

„Zwycięstwa odniesione pod sztandarami Prus i Austrii nową są rękojmią wspólnego działania obu wielkich mocarstw niemieckich, w obronie praw krajów niemieckich, w świątobliwym zachowaniu związku, wszystkie państwa niemieckie obejmującego. Uznajemy w sukcesach broni pruskiej z sprawiedliwą dumą pierwszy owoc reorganizacji, tego własnego dzieła Króla samego.

Ufamy mądrości Króla, iż nowa organizacja krajów, trakta-tem pokoju dwóm wielkim mocarstwom niemieckim odstąpionych, odpowiednio będzie interesom Prus a tem samem interesowi Niemiec, i ofiarom poniesionym przez Króla i poddanych i postawi Księstwa w możności użycia sil swych dla wspólnej ojezyny.

Bolejemy nad zatargami między rządem a jedną częścią reprezentacji krajowej. Lecz pomimo żalu tego niezłomnie przekonani jesteśmy, że samodzielność i potęga Prus w Europie silnego i mocnego rządu koniecznie potrzebują, i że pomyślność kraju wymaga, ażeby prawa przysługiwające reprezentacji krajowej, używane były z owem umiarkowaniem i uwzględnieniem egzystujących stosunków, które pierwszy warunek wielkości Prus zapewniają, dla tego też w obronie praw wszystkich dobrze nabytych, a mianowicie uwieczonych praw korony, tak pod względem urzędzenia wojska, jak i pod każdym innym względem, stoimy niezłomnie po stronie rządu królewskiego.“

Król miał w dniu 21. stycznia o godzinie 11. przed południem dłuższą rozmowę z Księciem Fryderykiem Karolem i generałem Moltke, którzy z Wiednia powrócili.

Królestwo Polskie.

(Nowa kolej żelazna.) G. Handl. donosi: Roboty wstępne przy budowie kolei żelaznej z Wrocławia przez Oleśnicę i Ostrowę do granicy Królestwa Polskiego, zostały ukończone; przestrzeń ich wynosi $14\frac{8}{10}$ mil. Fundusz na wybudowanie kolei obliczony został w anshlugu na 4,750.000 talarów; przedsiębiorstwo to ma być podjęte za pośrednictwem stowarzyszenia akcyjnego; subskrybenci mogą już notować na akcyje, lecz dopiero wówczas zaczną czynne wpłaty, gdy budowa i administracja kolei przejdzie do rąk osób odpowiednich, oraz jeżeli zostanie zatwierdzony projekt by stacya graniczna pruska mieściła się w Ostrowie, i kolej od granicy Królestwa dalej do Warszawy była przedłużoną.

Rosya.

(Medal na pamiątkę poskromienia buntu polskiego.) Rus. Inw. ogłasza następujące przepisy co do rozdawania medalu brązowego na pamiątkę poskromienia buntu polskiego w 1863 — 1864 latach. Na pamiątkę poskromienia polskiego buntu w 1863 — 1864 latach ustanawia się dla wojskowych i cywilnych urzędników medal brązowy do noszenia na piersiach na wstążce, składającej się z kolorów państwa: czarnego, pomarańczowego i białego. Medal ten ustanawia się w dwóch kształtach: jasny i ciemny. 1. Jasno-brązowy medal. Prawo do noszenia tego medalu nadaje się: a) Wszystkim generałom, sztab- i ober-oficerom, a także frontowym i nie-frontowym niższym stopniom wojsk, straży granicznej, zniesionych obecnie 3 małorosyjskich konnych pułków kozackich gubernii czernihowskiej i połtawskiej i konnej seciny milicyi powiatów dynaburskiego i rzeczyckiego, którzy w ciągu 1863 — 1864 lat mieli udział w działaniach wojennych przeciw polskim buntownikom w Królestwie Polskiem i zachodnich guberniach, również jak i tym, którzy chociaż nie brali czynnego udziału w właściwych wojennych działaniach, znajdowali się wszakże w czasie poskromienia buntu przy tychże wojskach dla wykonywania innych służbowych obowiązków. b) Medykom, audytorom i innym urzędnikom cywilnym wydziału wojskowego, również jak i księżom, którzy znajdowali się natenczas przy wspomnianych wojskach, i c) dymisyjonowanym niższym stopniom, właścicielom i osobom wszelkich stanów, jeżeli miały udział w potyczkach z buntownikami z orężem w ręku. 2. Ciemno-brązowy medal. Medal ten udziela się według uznania głównych naczelników w Królestwie Polskiem i w zachodnich guberniach: a) Osobom będącym w służbie tak w wydziale wojskowym jak i cywilnym, które przyjmowały szczególnie pożyteczny udział w administracyjnych rozporządzeniach rządu w Królestwie Polskiem i zachodnich guberniach. b) Osobom duchownym wszystkich wyznań, które czynnie pomagały do poskromienia buntu. c) Wiejskim mieszkańcom, którzy znajdowali się w straży wiejskiej w zachodnich guberniach, z wyjątkiem tych, którym zdarzyło się mieć udział w działaniach wojennych i dlatego mających prawo do otrzymania medalu z jasnego brązu. d) Dymisyjonowanym niższym stopniom, właścicielom i osobom wszystkich stanów, które w ciągu buntu otrzymały nagrody za przywiązanie do rządu. Następnie nie mają prawa do otrzymania nowo ustanawiającego się medalu: a) Znajdujący się pod sądem lub śledztwem do ukończenia prowadzonych co do nich spraw, i b) kontraktowani marketanowie, krawcy i w ogóle ludzie najemni, jeżeli wszystkie te osoby nie brały rzeczywistego udziału w potyczkach z orężem w ręku, lub nie zasłużyły na otrzymanie nagród za zasługi okazane względem rządu.

Ameryka.

(Doniesienia z placu boju.) Okręt przewozowy, który dnia 30go z. m. opuścił zatokę Charlestonu, przywozi wiadomość, że flota pancerna znowu się w tym porcie zebrała, aby wspólnie z jenerałem Shermanem atakować miasto. — Co do Hardeego, któremu Sherman odciął drogę, zapewne nic innego nie pozostanie, jak poddać się. Według doniesień telegraficznych Sherman gotów jest do ataku. Zabrane w Savannah 30.000 pak bawełny mają być sprzedane w Nowym Jorku; słychać, że wysłano już do Savannah urzędnika celnego, który ma obejrzeć bawełnę i przyjmować reklamacye z tytułu prawa własności.

Kronika.

(Burze.) Dnia 6. stycznia b. r. straszne burze jednocześnie przeciągały przez Czechy i Niemcy południowe. Wspominaliśmy już o uderzeniu pioruna w starożytny kościół w Norymberdze, który według późniejszych doniesień spłonął prawie zupełnie.

W tymże czasie piorun uderzył nieszkodliwie w wieżę katedry w Pradze, w wieżę kościoła w Rokiczaniech; w Pilźnie huczała ogromna burza, połączona z Orkanem. W Czasław także piorun uderzył w wieżę; w Neugedein kościół parafialny św. Anny, położony na górze, spalił się, uderzony piorunem. W okolicach Brna także pojawił się silny orkan. W Wirzburgu piorun uderzył w wieżę i zapalił ją, jako też nawę kościelną. Ponieważ wiatr był silny, niebezpieczeństwo więc groziło uniwersytetowi tamecznemu, bardzo bogate posiadającemu zbiory, ale szczęśliwie zdołano go ocalić.

W Wolfskahlen (w Hesyi) zawaliła się wieża nowo zbudowanego kościoła i sam kościół upadkiem swoim mocno uszkodziła.

Meteorologiczny sprawozdawca „Fränk-Ztg. pisze o tej burzy: Silny od równika elektryczny prąd powietrza, który 6go w południe przeciągnął przez Niemcy, przybył dnia 4go od atlantyckiego oceanu do zatoki Gaskońskiej, a dnia 5go rano przeszedł okolicę Paryża przy grzmotach i piorunach. W ogóle ciśnienie powietrza w ostatnich dniach było w Europie bardzo nierówne. Na północy naszej części świata przy małym ciśnieniu powietrza i temperaturze kilka stopni niżej zera były śnieżne zawieruchy, a w Hiszpanii były wielkie zimna, tak, że w jej środkowej i północnej części śniegi leżą. We Włoszech także zimna panują.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 23. stycznia. W handlu zbożowym trwa cisza zupełna na głównych targach europejskich. Popyt na zboże wszędzie nader ograniczony, ceny niskie i chwiejne.

Na koniczynę czerwoną popyt bardzo żywy, ceny wysokie. W Wrocławiu cetnar cłowy płacą od 16 do 22 talarów, najprzedniejszą nawet po 24 talary.

Rzepak i rzepnik bez zmiany.

W miesiącu grudniu 1864 r. wyrobiono w Galicyi wschodniej w 367 gorzelniach 6,338.446 gradusów, czyli 79.230 wiader okowity 80° Trallera.

Piwa wywarzono w 175 browarach 45.857 wiader.

Soli warzelnie wschodnio-galicyjskie wyrobiły w grudniu 1864 roku 66.963 cetnarów. W grudniu roku 1863 tylko 60.751. W roku 1864 zatem więcej o 6242 cetnary soli.

Cukrownia w Tłumaczu wyrobiła w grudniu 1864 r. 20.614 cetnarów buraków surowych a 11.000 cetn. suszonych. W grudniu 1863 roku wyrobiła 32.000 cetn. surowych a 8000 cetn. suszonych buraków. W roku 1864 zatem więcej o 3000 cent. buraków suszonych, a mniej o 11.384 cetn. buraków surowych.

Brzeżany, 19. stycznia. W I. połowie b. m. były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów na targach w obwodzie brzeżańskim.

	Miejscę targu:											
	Brzeżany		Bursztyn		Chodorów		Kozowa		Podhajce		Przemysiany	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austryacką											
Mec pszenicy . . .	2	60	2	50	3	.	2	.	2	.	2	87
„ zyta . . .	1	70	1	70	2	.	1	35	1	50	1	90
„ jęczmienia . . .	1	60	1	35	1	50	1	.	1	.	1	60
„ owsa	68	.	70	.	80	.	60	.	50	.	80
„ hreczki . . .	1	75	1	50	1	60	1	20	1	25	1	50
„ kukurudzy	2	.	.	.	2	25
„ ziemniaków . . .	1	10
Cetnar siana . . .	1	25	1	20	1	50	1	10	1	50	1	20
„ wełny
„ nasienia koniczu
Sąg drzewa twardego . . .	5	.	6	20	5	20	7	.	6	72	6	.
„ „ miękkiego . . .	4	.	5	10	4	10	5	50	.	.	4	.
Funt mięsa wołowego	12	.	10	.	10	.	11	.	10	.	10
Mas okowity	65	.	38	.	45	.	42	.	35	.	47

Ostatnia poczta.

(Telegram *Presse*.)

Paryż, 22 stycznia. Emil Pereire miał temi dniami konferencję z Rouherem. Pierwszy tom zycia Juliusza Cezara wyjdzie jednocześnie wraz z tłumaczeniami na inne języki prawdopodobnie z końcem lutego po debatach nad adresem. W pierwszym tomie ma być skreślony charakter i znaczenie bohatera, w drugim jego historia. W procesie Roux przeciwko Armand, który toczy się w Grenoble, prokurator państwa dopiero za 8 dni postawi wniosek. Dziennikom urzędowym zalecono chwalić dawniejsze postępowanie duchowieństwa, a nagać jego teraźniejsze roznamiętanie. Ministerya na naradach zajmują się projektami, które będą przedłożone ciału prawodawczemu. Księga żółta jest pod prasa.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 23. stycznia.

Hotel George: PP. Cybulski Henr., z Rosyi. — Dąbski Józef, z Budny. Hotel europejski: Ochocki Kal., z Białohoczny. — Truskolawski Henr., z Jasionowa. — Zarzycki Tytus, z Chotylubia. Hotel Langa: Błoński Alex., c. k. porucznik, z Rzeszowa. Hotel angielski: Szczepański Fran., z Krakowa. — Truskowski Marc., z Bykowiec. Hotel pod Nr. 514¹/₄: Derza Jul., z Krowicy. Hotel Mansch: Marcuło Gab., c. k. nadporucznik, z Jaroslawia. Hotel pod Nr. 703³/₄: Bromirski Ant., z Kijowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 23. stycznia.

PP. Gönitz Edw., c. k. porucznik, do Krakowa. — Hr. Kalinowski Wład, do Bakowiec. — Hochhofer Alojzy, c. k. kapitan, do Stryja. — Papius Jan, do Grzędy.

T E A T R.

Dziś teatr niemiecki: „Mannschaft an Bord“, nowa komiczna operetka w 1 akcie — poprzedzi: „Zehn Mädchen und kein Mann“, nowa operetka w 1 akcie. Występ gościnnie p. Teresy Braunecker-Schäfer.

Jutro w sali radnej miasta Lwowa: *Pożegnalny koncert* St Szczepanowskiego.

W piątek na scenie polskiej: „Juliusz Cezar“, tragedia w 5 aktach W. Szekspira, przekład Adama Pajgerta. Na dochód p. Ignacego Kalicińskiego.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 23. stycznia 1865.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza według wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	322.86	— 4.2	93.4	wschodni sl.	śnieg
2. god. po poł.	322.35	— 1.8	89.6	" "	"
10. god. wiecz.	321.94	— 3.0	89.5	" "	"

Wysokość śniegu 28¹/₂.

Kurs Lwowski.

Dnia 23 stycznia

	gotówka		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	5	36	5	42
Dukat cesarski	5	32	5	44
Półimperyal zł. rosyjski	9	37	9	51
Rubel srebrny rosyjski	1	80	1	83
" papierowy rosyjski	1	48	1	50
Talar pruski	1	72	1	73
Polski kurant i pięćzłotówka	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	72	—	72	80
" " m. k. za 100 zł.	75	61	76	41
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	72	97	73	67
5% Pożyczka narodowa	80	—	80	62
Akeye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	225	—	225	08

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 23. stycznia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	72	25
5% pożyczka narodowa	80	35
Losy z 1860 roku	95	95
Akeye banku wiedeńskiego	796	—
" " kredytowego	187	90
Londyn, 10 funtów szterlingów	114	75
Srebro	114	25
Dukat pojedynczy	5	43

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 21. stycznia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)		2. Stan oblig. domestykaln.	
	pień. towar.		pień. towar.
A. Państwa.		3. Akeye. (Za sztukę.)	
W austr. wal. po 5%	66.90 67.10	Banku narodowego	788.— 789.—
" " bez kuponów		Inst. kred. dla handlu po	
zwrotny po 5%	97.60 97.75	200 zł. w. a.	186.20 186.40
Z pożyczki narod. z proc.		Niz.-austr. tow. eskomt.	
od stycznia do lipca po 5%	80.30 80.50	po 500 zł.	595.— 600.—
od kwiet. do paźd. po 5%	80.30 80.50	Banku anglo-austryackiego	
Pożyczka w srebrze z 1864		na 200 zlr. (20 ft. ster.)	
roku zwrotna w 35 latach	85.75 86.—	z wpłata 30%	81.50 82.—
Z r. 1851 ser. B. po 5%	— —	Póln. kol. po 1000 zł. m. k. 1847.—1849.—	
Metaliki po 5%	72.15 72.25	Tow. kolei żel. państwa po	
Metaliki z proc. od maja do		200 zł. m. k. czyli 500 fr. 206.10 206.30	
listopada po 5%	72.40 72.50	Fołud. kolei państw. lomb.	
dtto. po 4 1/2%	63.— 63.50	wen. i central.-włoskiej	
dtto. " 4%	56.— 56.25	kolei żel. po 200 zł. w. a.	
dtto. " 3%	42.— 42.50	czyli 500 fr. z wpłata	
dtto. " 2 1/2%	35.50 37.—	180 zł.	247.50 248.50
dtto. " 1%	14.10 14.30	Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	
Przez. do wyl. z r. 1839		mon. konw.	137.75 138.25
całe losy	162.— 162.50	Kol. Kar. Lud. po 200zł.	
Przez. do wyl. z r. 1839		mon. konw.	225.50 226.—
piąta część losów	158.— 158.50	Lwowo-czerniow. kolej	
Przez. do wyl. z r. 1854		po 200 zł. w. a. w srebrze	
Przez. do wyl. z r. 1860		(20 f. s.) z wpłata 25%	65.— 65.50
po 500zł.	95.80 95.90	Uprzyw. czeska kolej za-	
Przez. do wyl. z r. 1860		chodnia po 200 zł. w. a. 165.— 165.25	
po 100 zł.	98.50 98.60	Połud.-póln.-niem. kolei	
Pożyczka z r. 1864 (z pre-		kom. po 200 zł. m. k.	121.— 121.50
mją) po 100 zlr.	85.90 86.—	Kolei Cisy po 200zł. m. k.	
Renty Como po 42 lir. aust. 17.50		po 140 zł. (70%) wpłaty 147.— 147.—	
Wyłow. obl. dawn.	67.— 67.50	Kol. Preszb. Tyrn. I. emis.	
długu państw.	55.50 56.—	po 200 zł. m. k.	— —
" " 3%	49.— 49.50		
" " 3 1/2%	46.— 46.50		
" " 4%	44.— 44.50		
" " 4 1/2%	41.— 41.50		
" " 5%	39.— 39.50		
" " 5 1/2%	37.— 37.50		
" " 6%	35.— 35.50		
" " 6 1/2%	33.— 33.50		
" " 7%	31.— 31.50		
" " 7 1/2%	29.— 29.50		
" " 8%	27.— 27.50		
" " 8 1/2%	25.— 25.50		
" " 9%	23.— 23.50		
" " 9 1/2%	21.— 21.50		
" " 10%	19.— 19.50		
" " 10 1/2%	17.— 17.50		
" " 11%	15.— 15.50		
" " 11 1/2%	13.— 13.50		
" " 12%	11.— 11.50		
" " 12 1/2%	9.— 9.50		
" " 13%	7.— 7.50		
" " 13 1/2%	5.— 5.50		
" " 14%	3.— 3.50		
" " 14 1/2%	1.— 1.50		
" " 15%	— —		

4. Losy. (za sztukę.)		5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.	
	pień. towar.		pień. towar.
Inst. kred. dla handlu po		Kolej Elżbiety po 5% za	
100 zł. w. a.	126.60 126.80	100 zł. m. k.	97.50 98.—
Tow. żeg. par. na Dun. po		detto detto w srebr. upr.	
100 zł. m. k.	86.50 87.—	za 100 zł. w. a.	91.— 91.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k. 119.— 111.—		Emis. z r. 1862 za 100 zł.	
" " po 50 zł. m. k. 48.50 — —		wal. aust.	81.90 82.20
Pożycz. miasta Budy po		Tow. austr. kol. państwa	
40 zł. w. a.	27.— 27.50	po 500 fr.	115.50 116.—
Esterhazego po 40 zł. m. k. 196.— 198.—		Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	112.25 112.50
Salma " 40 " " 30.75 31.25		Kol. póln. po 100 zł. m. k.	92.25 92.50
Palfiego " 40 " " 29.75 30.25		Kol. póln. po 100 zł. w. a.	89.50 90.—
Clarego " 40 " " 29.— 29.50		Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	79.— 80.—
St. Genois " 40 " " 29.50 30.—		Uprzyw. czeska kol. zach.	
Windischgrätz 20 zł. " 17.75 18.25		po 300 zł. w. a. (w sre-	
Waldsteina 20 " " 19.50 20.—		brze) za 100 zł.	93.25 93.75
Keglevicha 10 " " 14.50 14.75		Połud. póln. kolej kom. po	
Fundacya szpit. Arcyksię-		5% za 100 zł.	76.50 77.—
cia Rudolfa	12.— 12.25	Kolej gal. Karola Ludwika	
		po 300 zł. w. a. (w srebrze)	
		po 5% za 100 zł.	95.50 96.—

Kurs złoła.

Dukaty ces. men.	5.43	5.44
dtto. pełnej wagi	5.43	5.44
Korona	15.80	15.85
20 frankówka	9.20	9.22
Rosyjski imperyal	9.45	9.47
Talar związkowy	1.71 1/2	1.72 1/2
Srebro	114.25	114.75
Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50c.		